

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/36/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200869
Dátum vydania rozhodnutia: 30.03.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200869.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: mjr. Mgr. Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. D. G. XXX, právne zastúpený advokátom: JUDr. PaedDr. Ivan Pecník, PhD., MBA, so sídlom Karloveská 3154/32, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-11/2013 zo dňa 04. marca 2013, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 122/2013-45 zo dňa 27. novembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 122/2013-45 zo dňa 27. novembra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 177,86 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-11/2013 zo dňa 04.03.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - personálnym rozkazom č. 130 zo dňa 10.12.2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 501,58 € v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu. Preskúmaným rozhodnutím č.p.: SLV-PS-PK-11/2013 zo dňa 04.03.2013, ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru č. 130 zo dňa 10.12.2012, ktorým bol žalobcovi podľa § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov dňom 01.01.2013 znížený osobný príplatok z 563 € na 263 €.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že odôvodnenie personálneho rozkazu č. 130 UKP PZ zo dňa 10.12.2013 nemožno považovať za zákonné, nakoľko osobný príplatok bol žalobcovi priznaný personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009 „za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec základného času služby a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V“ a nie ako to odôvodňuje riaditeľ úradu kriminálnej polície Prezídia PZ v personálnom rozkaze č. 130 zo dňa 10.12.2012 (...rozkazom prezidenta Policajného zboru č. 74/2012, ktorým bol dňom 31.12.2012 zrušený rozkaz prezidenta Policajného zboru č. 40/2009 o zriadení pracovnej skupiny na plnenie opatrení na zlepšenie stavu, úrovne vyšetrovania a skráteného vyšetrovania, preto zanikli dôvody, na základe ktorých žalobcovi bol po dobu určenia za člena pracovnej skupiny zvýšený osobný príplatok o 300 € mesačne).

Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu aj v tom smere, že uvedeným personálnym rozkazom zo dňa 10.12.2012 riaditeľ úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru v Bratislave prekročil svoju právomoc, nakoľko je oprávnený rozhodnúť o jednorázovom znížení osobného príplatku maximálne vo výške 25 % zo sumy hornej hranice osobného príplatku v platovej triede, do ktorej je policajt zaradený a v danom prípade bol žalobcovi zvýšený osobný príplatok od 01.06.2009 z 263 € na 563 € personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky podľa § 91 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, pričom tak ako uviedol aj sám žalovaný, išlo o mimoriadne zvýšenie osobného príplatku. Súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov posúdili vec v naznačenom smere po právnej stránke nesprávne.

Podľa krajského súdu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho orgánu sa nesprávne uvádza, že súčasne bol odvolateľovi personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009 zvýšený služobný plat (osobný príplatok), tak ako to vyplývalo z rozkazu prezidenta Policajného zboru č. 40/2009, kde v jeho odôvodnení sa uvádza: „za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec základného času služby a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, po dobu určenia za člena pracovnej skupiny.“

Krajský súd mal preukázať, že v personálnom rozkaze ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009, ktorý podpísal žalobca sa v odôvodnení zvýšenia osobného príplatku uvádzal len „za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec a základného času služby a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V“, pričom v odôvodnení sa nenachádza časové ohraničenie v znení „po dobu určenia za člena pracovnej skupiny.“ Potom z uvedeného je zrejmé, že zvýšenie osobného príplatku žalobcu o 300,- eur mesačne personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009 nebolo viazané na dobu určenia za člena pracovnej skupiny. Aj žalovaný vo svojom rozhodnutí potvrdil tvrdenie žalobcu, že v personálnom rozkaze č. 208 zo dňa 01.06.2009 chýba klauzula „po dobu určenia za člena pracovnej skupiny“, v súvislosti s čím poznamenal, že ako prvostupňový orgán vo svojom stanovisku uviedol, že pri odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal z výtlačku č. 4 personálneho rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009, ktorý bol vydaný pre personálne oddelenie kancelárie prezidenta PZ.

Súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán nepostupoval ani v súlade s ustanovením § 250j ods. 2 písm. b/ O.s.p., pretože správnym orgánom zistený skutkový stav je v rozpore s podkladmi, ktoré sú obsahom spisu, a z ktorých správny orgán vychádzal, keď z personálneho rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009 je zrejmé, že osobný príplatok bol žalobcovi zvýšený za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec základného času a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, pričom predmetné zvýšenie osobného príplatku žalobcu nebolo viazané na dobu určenia za člena pracovnej skupiny.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalovaný bol toho názoru, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Uviedol, že sa v predmetnej veci v plnom rozsahu pridržiava vyjadrenia k podanej žalobe žalobcu zo dňa 02.07.2013 a ďalej uviedol, že žalobcovi bol personálnym rozkazom riaditeľa ÚKP

P PZ č. 130 zo dňa 10.12.2012 podľa § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 01.01.2013 znížený osobný príplatok zo sumy 563 € na sumu 263 €. Skutočnosťou zakladajúcou dôvod zníženia priznaného osobného príplatku bolo to, že rozkazom prezidenta PZ č. 74/2012 bol dňom 31.12.2012 zrušený rozkaz prezidenta PZ č. 40/2009 o zriadení pracovnej skupiny na plnenie opatrení na zlepšenie stavu, úrovne vyšetrovania a skráteného vyšetrovania. Zanikli dôvody, na základe ktorých bol odvolateľovi po dobu určenia za člena pracovnej skupiny zvýšený osobný príplatok o 300 € mesačne. Žalovaný uviedol, že personálny rozkaz bol vyhlásený v súlade s § 266 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. dňa 27.12.2012, proti ktorému žalobca podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie, ktoré bolo dňa 08.01.2013 doručené riaditeľovi ÚKP P PZ.

Žalovaný poukázal na ust. § 91 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a bod 51.6. ods. 1 a 3 Nariadenia MV SR č. 17/2008, z ktorého vyplýva, že osobný príplatok je podľa platnej právnej úpravy (zákona č. 73/1998 Z. z. i N MV SR č. 17/2008) nenárokovou a tzv. pohyblivou zložkou služobného príjmu príslušníka PZ, ktorú priznáva príslušný nadriadený, ktorý je oprávnený policajta ustanoviť alebo vymenovať do funkcie (v osobitných prípadoch minister vnútra SR) podľa ním stanovených zásad, najmä s prihliadnutím na množstvo a kvalitu plnenia služobných úloh, ich zložitosť a náročnosť, ako aj v závislosti na určených záväzných ukazovateľoch rozpočtu mzdových prostriedkov a vývoji ich čerpania. Na základe týchto zásad je príslušný nadriadený oprávnený osobný príplatok nielen priznať, ale aj zvýšiť, znížiť alebo odňať. Ak zaniknú dôvody, na základe ktorých bol policajtovi osobný príplatok priznaný alebo zvýšený, môže príslušný nadriadený rozhodnúť o jeho znížení alebo odňatí. Rozhodnutie o priznaní, zvýšení, znížení alebo odňatí osobného príplatku teda patrí do výlučnej pôsobnosti nadriadeného, ktorý je oprávnený policajta ustanoviť alebo vymenovať do funkcie.

Podľa žalovaného z predloženého spisového materiálu vyplýva, že v roku 2009 za účelom riešenia veľmi nepriaznivej situácie na úseku vyšetrovania na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V (na jedného vyšetrovateľa pripadalo takmer 105 vyšetrovacích spisov) bola z rozhodnutia prezidenta PZ zriadená pracovná skupina. Pracovná skupina zriadená rozkazom prezidenta PZ č. 40/2009 o zriadení pracovnej skupiny na plnenie opatrení na zlepšenie stavu a úrovne vyšetrovania a skráteného vyšetrovania na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, v znení rozkazu prezidenta PZ č. 86/2009, rozkazu prezidenta PZ č. 8/2010 a rozkazu prezidenta PZ č. 11/2010 (ďalej len „rozkaz prezidenta PZ č. 40/2009“), začala svoju činnosť na uvedenom úrade dňom 01.06.2009. Pozostávala z vedúcej pracovnej skupiny a 10 členov - vyšetrovateľov z jednotlivých útvarov PZ vykonávajúcich vyšetrovanie. Na základe časti III. písm. a/ rozkazu prezidenta PZ č. 40/2009 bolo riaditeľovi úradu justičnej a kriminálnej polície P PZ (súčasný ÚKP P PZ) uložené uvoľniť príslušníkov úradu vymenovaných za členov pracovnej skupiny k plneniu úloh v pracovnej skupine a zvýšiť im služobný plat o 300 € mesačne po dobu určenia za člena pracovnej skupiny. Jedným z členov pracovnej skupiny bol aj žalobca, vtedy služobne zaradený ako starší vyšetrovateľ oddelenia ekonomickej kriminality odboru justičnej polície úradu justičnej a kriminálnej polície P PZ. Uvoľnenie žalobcu na plnenie úloh pracovnej skupiny bolo realizované k 01.06.2009. Súčasne bol žalobcovi personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 208 zo dňa 01.06.2009 zvýšený služobný plat (osobný príplatok), tak ako to vyplývalo z rozkazu prezidenta PZ č. 40/2009, kde v jeho odôvodnení sa uvádza: „za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec základného času služby a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V. po dobu určenia za člena pracovnej skupiny“. Pracovná skupina plnila svoje úlohy do 31.12.2012, kedy bola rozkazom prezidenta PZ č. 74/2012 zrušená a tým činnosť pracovnej skupiny ukončená. Na základe uvedeného bolo potrebné z dôvodu zrušenia pracovnej skupiny a tým ukončenia určenia za člena pracovnej skupiny zvýšený služobný plat žalobcu upraviť. To bolo vykonané vydaním personálneho rozkazu riaditeľa ÚKP P PZ č. 130 zo dňa 10.12.2012, ktorým bol žalobcovi dňom 01.01.2013 znížený osobný príplatok o 300 € zo sumy 563 € na sumu 263 €, t.j. na pôvodnú sumu, v akej mal osobný príplatok priznaný pred jeho určením za člena pracovnej skupiny.

Podľa žalovaného dôvodom zníženia jeho osobného príplatku neboli nedostatky v jeho služobnej činnosti, ani nekvalitné plnenie úloh, či zavinené porušenie povinností policajta (za ktoré by mu bolo eventuálne uložené aj disciplinárne opatrenie). Dôvodom zníženia osobného príplatku bolo ukončenie činnosti pracovnej skupiny, do ktorej bol určený a po dobu určenia, v ktorej mu bol zvýšený osobný príplatok, podobne ako bol za činnosť v pracovnej skupine, po dobu určenia za jej člena, osobný príplatok zvýšený aj ostatným členom tejto pracovnej skupiny.

Žalovaný ďalej uviedol, že všetkým členom pracovnej skupiny bol za činnosť v nej (po dobu určenia za člena) osobný príplatok mimoriadne zvýšený ministrom vnútra SR o 300 € mesačne, resp. o sumu, ktorá po pripočítaní k už priznanému osobnému príplatku neprekročí 50 % súčtu funkčného platu a hornej hranice prídavku za výsluhu rokov (§ 91 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z.). O takú istú sumu, v akej bol členom pracovnej skupiny po dobu určenia za jej člena osobný príplatok zvýšený, im bol po zrušení pracovnej skupiny osobný príplatok aj znížený. Treba zdôrazniť, že v tomto prípade sa jednalo o osobitný prípad zvýšenia osobného príplatku podľa § 91 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z..

V žalobe uplatnené námietky žalobcom nič nemenia na tej skutočnosti, že počnúc dňom 01.01.2013 zanikli dôvody, na základe ktorých bol žalobcovi od 01.06.2009 mimoriadne zvýšený osobný príplatok o 300 € mesačne. V tejto súvislosti žalovaný dáva do pozornosti tú skutočnosť, že posúdenie plnenia služobných úloh a podielu jednotlivých členov pracovného kolektívu na ich plnení, patrí podľa platnej právnej úpravy do výlučnej pôsobnosti nadriadeného. Ten je nielen oprávnený, ale v zmysle § 49 zákona č. 73/1998 Z. z. aj povinný hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov. Z tohto titulu príslušný nadriadený zhodnotil plnenie služobných úloh žalobcu, pričom konštatoval, že zrušením pracovnej skupiny, do ktorej bol žalobca určený a ukončením jej činnosti, zanikli dôvody, pre ktoré mu bol po dobu určenia za člena pracovnej skupiny zvýšený osobný príplatok o 300 € mesačne. Nakoľko pominuli dôvody zvýšenia osobného príplatku, rozhodol príslušný nadriadený o jeho znížení na pôvodnú sumu 263 €, v akej mal žalobca osobný príplatok priznaný pred jeho určením za člena pracovnej skupiny.

Žalovaný má za to, že príslušný nadriadený postupoval v konaní o znížení osobného príplatku v súlade s ustanoveniami § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. a § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z., objektívne zistil skutočný stav vecí, pričom z odôvodnenia personálneho rozkazu riaditeľa ÚKP P PZ č. 130 zo dňa 10.12.2012 vyplývajú konkrétne dôvody, na základe ktorých bol žalobcovi osobný príplatok znížený a napadnutý personálny rozkaz o znížení osobného príplatku, ako aj žalobou napadnuté rozhodnutie boli vydané v súlade so zákonom.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S 122/2013-45 z 27.11.2014 zmenil a to tak, že žalobný návrh sa v celom rozsahu zamietne.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že má za to, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.11.2014, č. k. 1S 122/2013-45 je vecne a formálne správny, zodpovedá výsledkom konania a je v plnom súlade s relevantnou právnou úpravou, t.j. účastníkom konania sa postupom súdu neodňala možnosť konania pred súdom, súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil.

Zároveň má za to, že keďže v prvostupňovom konaní nedošlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) je odvolanie žalovaného nedôvodné a nemá oporu v právnych predpisoch a výsledkoch konania prvostupňového súdu. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 219 OSP napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčísliť ako trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 177,86 € (1 úkon právnej pomoci po 139,83 €+ 1 x 8,39 € režijný paušál, celé zvýšené o 20 % DPH).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého

rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné, a len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP) dodáva:

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-11/2013 zo dňa 04.03.2013, ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Úradu kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru č. 130 zo dňa 10.12.2012, ktorým bol žalobcovi podľa § 91 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov dňom 01.01.2013 znížený osobný príplatok z 563 € na 263 €.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie personálneho rozkazu č. 130 zo dňa 10.12.2012 nemožno považovať za zákonné, nakoľko osobný príplatok bol žalobcovi priznaný personálnym rozkazom č. 208 zo dňa 01.06.2009 ministra vnútra Slovenskej republiky za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec základného času služby a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave a nie ako to odôvodnil riaditeľ ÚKP P PZ v personálnom rozkaze č. 130 zo dňa 10.12.2012 o zriadení žalobcu do pracovnej skupiny na plnenie opatrení na zlepšenie stavu, úrovne vyšetrovania a skráteného vyšetrovania.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že zvýšenie osobného príplatku žalobcu o 300 € mesačne personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 208 zo dňa 01.06.2009 nebolo viazané na dobu určenia za člena pracovnej skupiny, pričom osobný príplatok bol žalobcovi zvýšený za plnenie zložitých, náročných a naliehavých úloh aj nad rámec základného času a svojich služobných povinností pri vybavovaní vyšetrovacích spisov na úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, pričom predmetné zvýšenie osobného príplatku žalobcu nebolo viazané na dobu určenia za člena pracovnej skupiny.

Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (COERZ c. Francúzsko a BENKESSIOUER c. Francúzsko, Pellegrin c. Francúzsko), z ktorej vyplýva všeobecné pravidlo, že veci týkajúce sa náboru, výkonu povolania a ukončenia pracovnej činnosti štátnych zamestnancov nespádajú pod ochranu čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru s uvedením ako príklad takých činností ozbrojené sily a polícia, teda tak, že všetky spory medzi štátnou správou a zamestnancami, ktorí vykonávajú zamestnanie implikujúce účasť na výkone verejnej moci, budú vyňaté spod čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru s výnimkou sporov v dôchodkových veciach, avšak súdny dvor súčasne v týchto veciach vyslovil, že pokiaľ ide o otázky ekonomické, v týchto prípadoch nie je možné vylúčiť aplikovanie čl. 6 Dohovoru. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že keď predmetom konania v danej veci je mzdová zložka žalobcu, je potrebné postupovať v danom prípade aj v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, pretože v konečnom dôsledku predmetnými rozhodnutiami správnych orgánov oboch stupňov sa zasiahlo do jeho ekonomického postavenia, keďže znížením osobného príplatku došlo k zníženiu jeho platu.

Správne orgány sa majú snažiť, aby rozhodnutia neboli vynucované len z hľadiska autoritatívneho postavenia, ale najmä z hľadiska presvedčivosti odôvodnenia, aby sami adresáti poznali dôvody, ktoré správny orgán k takému rozhodnutiu viedli a na základe nich boli presvedčení o oprávnenosti a zákonnosti konania zo strany správneho orgánu. Rozhodnutie správneho orgánu má byť potom následne aj preskúmateľné súdom. Správne orgány majú zabezpečiť, aby z ich konania nevznikali pochybnosti o možnej svojvôli a zneužívaní mocenského postavenia. Z hľadiska proporcionality a výkonu práv a povinností v súlade s dobrými mravmi bolo potrebné, aby bol postup správnych orgánov objektívny a nevykazoval znaky svojvôle zo strany správneho orgánu.

Preto aj rozhodnutie o znížení osobného príplatku musí spĺňať zákonom stanovené náležitosti a obsahovať riadne odôvodnenie, z ktorého musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Je úlohou správneho orgánu v odôvodnení uviesť konkrétne dôvody priznania, nepriznania alebo zníženia osobného príplatku. Práve splnenie uvedených zákonných predpokladov však absentuje v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, ako aj v rozhodnutí žalovaného.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa svojím postupom žalobcovi odňal právo na konanie a svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, ktorý nedostatok neodstránil ani žalovaný ako odvolací správny orgán.

Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, t.j. 177,86 € (1 úkon právnej pomoci po 139,83 €+ 1 x 8,39 € režijný paušál, celé zvýšené o 20 % DPH).

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.